

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
V a s á r n a p .

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Milleniumi ünnepélyek Barcsen és a vidéken.

Megható a honszeretnek azon szép nyilvánulása, mely édes hazánk ezeréves fennállásának alkalmával mutatkozik szerete e széles hazában. A nagyvárosok a kisdud falukkal, pusztákkal versenyezve ünnepélyeket rendeznek, amazok fényesen, emezek szerényebben tehetségükhöz mérten, a formák különbözők, de a hazaszeretet egyforma mindenütt. Mint a nagy városok ragyogó utcáin, terein diszruhás bandériumok elvonulása, ékes szónoklatok tartása ezrek, és ezrek jelenlétében, ép oly lélekemelő a kis falu szerény iskola udvarában lezajló ünnepély, hol az iskolás fiúk s leánykák hazaszeretettől lángoló szavalatait, énekeit ölbensecsemőt tartó anyák, s őszbeborult aggok a meghatottság könnyeivel hallgatják. A napokban lefolyt hazafias ünnepélyekről a következőkben számolunk be olvasóinknak:

— **A barcsi izr. hitközségi iskola növendékeinek milleniumi ünnepélye** e hó 9-én volt, nagyszámu meghívott vendégek jelenlétében. Az ünnepély szépségét növelte már a ragyogó májusi napsugár mely aranyfényt hintett a zöld galyakkal, zászlókkal fölékesített szép is-

kola épület falaira. Már reggel korán nemzeti szallagos fiúk, fehérbe öltözött nemzeti kokárdás leánykák ünnepélyes csoportjával találkoztunk az utcán, kik örömtől ragyogó arccal magasztos érzelmekkel szívükben, siettek az iskola épület felé.

Reggeli 8 órakor mind együtt voltak a növendékek az iskolában, várván az indulást a templomba menetelre. Gyönyörűség volt nézni a növendékek festőies csoportját, midőn sorba álltak; nem hiányzott az igazi alföldi csikós öltözék sem: darutollas kalap, piros mellény, aranyrojtos fekete nyakkendő, széles gatyka, sarkantus eszima; ugyszintén a leánykák öltözéke között is az alföldi magyarviselet.

Példás rendben, zászlókkal, lobogócskákkal a tanítótestület vezetése mellett indultak a növendékek a templomba. A piactéren ketté vált a sereg; egyik része, a rom. kath. növendékek a kath. templomba Tedeumra, az izr. növendékek saját imaházukba vonultak Istentiszteletra, melyek végeztével ismét egyesülve vonultak vissza az iskola udvarba, hol az ünnepély többi programja folyt le. Először a *Hymnus* énekelték a növendékek, mit a nagyszámu közönség levett kalappal hallgatott. Ez után Dr. Kronberger Adolf az iskolaszék elnöke igen szép alkalmi beszédet intézett a növendékekhez, emlékeztetvén őket az ünnepély jelentőségére. A beszéd után fiúk és leánykák felváltva szép hazafias versek s történetek elmondásával gyönyörködtették a közönséget, ki viszont őket sürü éljenzéssel jutalmazta. Végül következett a *szózat* eléneklése, a mit Dr. Kronberger Adolf

iskolaszéki elnök zárbeszéde előzött meg, ki ismét meleg buzdító szavakat intézett a növendékekhez, szónok megköszönvén a a derék tanítókar fáradozásait is, kik hivatásukat oly nemesen töltik be, böles vezetésükkel sok szépet, jót és hasznosat oltanak a növendékekbe s azokból nagy reményekre jogosító honfiakat nevelnek a hazának. A beszédet lelkes éljenzés fogadta s ezzel az ünnepély véget ért. Úgyesen összeállított alkalmoszerű programja az ünnepélynek különben a következő: 8 órakor isteni tisztelet. 1. A tanulók állva éneklék a *„Hymnus”* két versét. 2. Az iskolaszék elnöke. Dr. Kronberger Adolf úr beszéde. 3. Steiner Andor, V. oszt. tan. elszavalja *„Ezer év”* ez. költm. 4. Klein Aranka, IV. oszt. tan. Magyarország térképénél beszédet mond. Müller György, IV. oszt. tan. elszavalja *„Hazám”* ez. költm. 5. *„Honfidal”* éneklése. 6. Schwartz Aranka, V. oszt. tanuló, elmondja *Árpád* és a *honfoglalást* s elszavalja *„Ki volt Árpád”* ez. verset. Potenz József, V. oszt. tan. elszavalja *„Munkács”* ez. költm. 7. Heilpern Szerén, V. oszt. tan. elmondja *Szent István történetét* és elszavalja *„Imre hercege”* ez. verset. Nöthig István, V. oszt. tan. elszavalja *„Szent István”* ez. verset. 8. Kronberger Adolf, III. oszt. Breuer Pál, II. oszt. Deutsch Vilmos, II. oszt. tan. elszavalják *„Tatárjárás”* ez. költm. 9. Tausz Ödön, V. oszt. tan. elmondja *Nagy Lajos történetét*. Neuvelt Julis, IV. oszt. tan. elszavalja *„Király tett”* ez. verset. 10. Pfiszter Emma, IV. oszt. tan. elmondja *Hunyady János történetét* és elszavalja *„Hunyady”*

T Á R C Z A .

Dolor redivivus.

Szerettem egy leányt,
Sokáig szerettem,
Annak a leánynak
A koldusa lettem.

Szerettem egy leányt
De hűtlen lettem,
Nem átkozott érte,
De megvert az Isten.

Ahány könnyet ejtett
Sötét szeme értem,
Ammyiszor, ammyiszor
Mindig rá emlékszem.

Ahány sóhajtása
Felszállott az égbe,
Ammyiszor, ammyiszor
Fáj a szívem érte.

Ahány könnyet ejtett
Sötét szeme értem,

Tövisset a rózsát
Ammyiszor cseréltem.

Ahány sóhajtása
Felszállott az égbe,
Ammyiszor megcsalt már
Szívem reménysége.

Ahány könnyet, sóhajt
A lelkemen hordok,
Ammyiszor éreztem.
Hogy nem leszek boldog.

Sóhajtása, könyve,
Mint a csillag, ammyi,
Ammyiszor, ammyiszor
Fogom még siratni!

Tóth Béla.

Magyar viselet.

Nemzetünk ezredéves országos ünnepének néhány napja lezajlott már; mesés fény és pompa ragyog mindenütt, különösen a ruházat, a nemzeti viselet terén. Nem is tud felmutatni a világnak egy népe sem olyan festői szépségű viseletet,

mint a magyar. Komposíciója változatos, izléses, s a test bájait, idomait teljesen feltünteti, s mind a mellett, hogy a legnagyobb fényűzést lehet rajta kifejteni, azért legegyszerűbb alakjában is megtartja szépségét.

Egészben véve remek, daliás viselet a magyar! Változatossága, festőisége színben és alakban jelentkezik egyaránt. Typusa a XVI. században kezdett különösen kifejezésre jutni, a drágakövek ékszerek viselete akkor jött főleg divatba, mely pompa a ruházatra is átszármazott. E korban a ruhákat drágakövekkel ékesítették ezüsttel arannyal át meg át szőtték; boglárók gyémántos forgók, nyakékek, köves gyűrűk divtak, a drágagyöngy csak úgy halmozta a ruhákat. Most a drágaszövetű ruhák vannak forgalomban prémmel, míg régebben inkább bőrök és kaczagányok voltak, a kalpagokon szerették a gyémántforgókat, a lábakon a testhez álló nadrág fölé rövidszárú eszimat, vagy topánt viseltek.

A fegyverek, valamint a lószerszámok drágakövekkel ékesítvék. A nők fő-

ez. verset. 11. Günsberger Olga, IV. oszt. tan. elmondja a *mohácsi vést*; Deutsch Margit, IV. oszt. tan. elszavalja „*A látók*” ez. verset. 12. Seeligmann Margit, VI. oszt. tan. elmondja a *magyar szabadságharc történetét* és elszavalja „*Előre*” ez. verset. 13. Schandl Gábor, IV. oszt. tan. elszavalja „*Ki volt nagyobb*” ez. verset. Schmidt Ilona, VI. oszt. tan. elszavalja „*Ki volt nagyobb*” ez. verset. 14. Spúr Endre, IV. oszt. tan. beszéde. 15. Az iskolaszék elnöke, Dr. Kronberger Adolf úr beszéde. 16. A tanulók állva éneklék a „*Szózat*” két versét.

— **A barcsi róm. kath. tanuló ifjuság milleniumi ünnepélye** mult lapunkban közölt program szerint e hó 14-én ment végbe igen nagyszámu közönség jelenlétében. A fiuk és leánykák mind nemzeti kokárdákkal jelentek meg s közülök igen sokan egész alföldies igazi magyar viseletben. Az ünnepély alkalmoszerű programja igen szépen folyt le, hallottunk sok szép hazafias dalt, melyeket majd Körmeny, majd Sleining tanító urak kísérték az udvarban fölállított fúzharmóniumon, s hallottunk sok szép hazafias verseket elszavalni, melyeket a növendékek igen ügyesen adtak elő. Különösen kiemeljük Müller Mari V. osztálybeli tanulót, ki a „tanuló zárszava” ez. beszédet igen szép hanglegjtéssel, bátran, kedvesen adta elő.

Dicséretére válik a tanítói karnak és a növendékeknek a szépen sikerült ünnepély.

— **Dráva-Szentesi rom. kath. népiskola növendékeinek milleniumi ünnepélye**, mely május hó 4-én tartatott meg, következőkép folyt le: 1. Szt. mise tartatott. 2. Kivonulás a templom térre, hol Tisztelendő Hamvai Antal baresi káplán ur, szép szavakkal nyitotta meg az ünnepélyt. 3. „Hymnus” éneklése: énekelte a gyermekkar. 4. Iskolás növendékek közül: Karbuczky Jenő VI. oszt. növendék, a honfoglalásról beszélt. Godina József V. oszt. növendék a „Kedves hon” című verset, Jobbágy János V. oszt. növ. „Magyar polgár” című verset szavalták el, Lovrencsics Mari IV. oszt. növ. pedig tanulóársaihoz szólott — buzdítva őket hogy vallá-

sukat, édes hazájukat szeressék és annak hű és hasznos polgárai legyenek. 5. Következett az ima, melyet nevezett káplán ur elő mondott s a nép utánna. 6. „Szózat” énekelte a gyermekkar. 7. Karbuczky Imre tanító, a polgárokhoz tartott szép beszédet, kérve őket, működjenek közre, hogy hazájukat Magyarországot, iparkodjanak minden ország fölött legdicsőbbé, legműveltebbé, leggazdagabbá és legboldogabbá tenni. Végül ajánlotta a község kegyeletébe az elültetett emlékfákat, hogy azok minél tovább élő emlékei lehessenek hazánk ezeréves fönnállásának. Az ünnepély a király és a hon éltetésével végződött.

A babócsai izr. növendékek milleniumi ünnepélye. Vasárnap, azaz e hó 10-én délután 1 órakor az iskola növendékei az ünnepélyhez méltóan zászlókkal, nemzetiszínű szallag és kokárdákkal ékesítve az iskolában sorakoztak; innen nagy közönség kíséretével a Hymnuszt énekelve zene mellett vonultak a templomba hálaadó Istentiszteletre, hol ezt Steiner Dávid tanító úr végezte, a gyermekek énekarának közreműködésével. Gyönyörű hangjukkal: Laufer Rózsa, Krausz Regina és Fischer Regina tüntek ki. Az ez idő alatt már jól felszaporodott közönség a gyermekekkel együtt énekelve tért vissza azután a szépen feldíszített iskolába, hol a tanító úr az ezredév megünnepléséről, úgy a honfoglalást bőven esetelve, nagy lelkesedéssel szolt. Ezt követte a jól sikerült szavaltatok sora.

Szavaltak: Steinitz Kari és Pápai Sarolta a „*Háromszínű nemzeti lobogó*”, Fischer Regina és Kraut Aladár „*Árpád és a honfoglalás*”, Pichler Feri és Claudler Paula „*Ezer év*”, Krausz Regina „*Szent István*”, Csuzi József „*Magyar vagyok*”, Laufer Sándor „*Munkács*”, Breiner Aranka „*Tatár járás*”, Laufer Rózsa „*Magyarország térképénél elmondó beszéd*”, Fischer József „*Királyi tett*” és végül köv. Skergula József az iskola legjobb tanulójának beszéde.

Mindegyik szavaló a jó felfogás és helyes hanghordás tekintetében nagyon jól megállta helyét, melynek elismerésül a közönség minden egyes szavalót lelkes éljenzéssel tüntetett ki.

Végül Breiner Mór helybeli vasúti

tiszt ur intézett a gyermekekhez meleg hangu beszédet és ezek után a „*Szózat*”-ot elénekelve ért véget a feledhetlen ezredéves ünnepély.

— **Iskolások serege Babócsán.** E hó 9-én tartotta meg Babócsán Babócsa körül levő községek tanuló ifjusága a milleniumi ünnepélyt. Mintegy 2000 tanuló sereglett össze tanítójuk vezetésével a következő községekből: Bolhó, Háromfa, Heresznye, Péterhida, Ujnép, Araes, Csokonya, Komlósd, Visonta, R.-Ujlak. A szép ünnepély méltóságos gr. Somssich Béla angol parkjában folyt le, Babócsa vára romjai körül, sok helybeli és vidéki intelligentia jelenlétében. Voltak szavaltatok és hazafias beszédek, Szalóky Dániel ev. ref. csokonyai főtanító ur Babócsa régi várának történetéről tartott érdekes felolvasást.

C s a r n o k.

Bécsből Párisig.

— utirajz Banovszky Gyulától. —

Augusztus 10-én este 10 óra felé hagytuk el az osztrák fővárost.

Coupenkban kívülünk két magyar, egy osztrák uri ember nejével és egy orosz család volt együtt.

Az oroszok már eleinte kissé zajosak voltak, két kis gyermekkel és sok podgyászszal lévén jó ideig tartott míg rendbe jöttek.

A két debreczeni magyar csakhamar társalgást kezdett, elmondották, hogy megjárták ők Bécsben itt is ott is, mert keveset tudtak németül, Nagyokat nevettek élményeiken. De a nagy hang nem tetszett a két kis oroszoknak, elkezdtek sirni s daczára annak hogy a társalgást abba hagytuk, ők miután már benne voltak, időnként újból kezdték a sirást, később is gyakran fölriadtak álmukból.

Már szürkülni kezdett mikor Linzbe értünk, 4 óra lehetett. A nagy vasuti étterem kivolt világítva, többen siettek be egy kis erősítőre.

Reggel 6 óra után a határállomásra Simbachba értünk. Itt lapos sapkás bajor

lül testhez álló, alul bő redőzetben a földig omló ruhát hordták, rendszeren öv szorítván azt a derekukhoz; e fölött pedig szövet vagy bársonyból készült nehéz palástot viseltek, prémmel vagy prém nélkül. Az egyes ruhadarabokat vezérekről hősökről, vagy kiváló emberekről nevezték el. Így van: Attila, Árpádka, Buda, Zrinyimente, Kazinczy és Széchenyi-öltözet stb. Zrinyi Ilona ruhája mintaszerű volt.

A magyarok tudnak legszebben öltözködni Ortelius szerint is, a ki a XVII. században járt nálunk. A XVII. század viselete valóban nem marad mögötte az előző századoknak. A férfiak e században is hosszú dolmányt, e fölött pedig térdig érő mentét viseltek. A dolmány selyemből vagy virágos brokátból készült, a mente gazdagon aranyozott zsinorzattal — bársonyból, — drágaköves esattal összekapcsolva, de nem ritkán ezüsttel vagy arannyal átszőtt kelméből készült.

A nők az u. n. ingváltt viseltek, tehát ruhájuk már nem egybe szabott, az előkelőknél arany vagy ezüst pillérekkel volt kivarrrva, ugyszintén a csipkéből ké-

szült kötény is. A derék a szoknyához hasonló, selyem-bársony vagy drága szövetből készült, a szoknya szélét valamint a derekat, gyönggyel vagy arany, ezüsttarka selyemhímzéssel varrták ki. A fejék a leányoknál gyöngyös párta boglárókkal ékítve, az asszonyoknál arany-ezüst csipkéből készült főkötő, himzett fátyollal, vagy kivarrott szalaggal volt. Teljes díszben még mentét vagy palástot is öltöttek. Ugyanekkor még a pálezikákkal kifeszített csipkéből készült gallérokat is veselték az u. n. Stuárt gallért.

A milleniumi hölgykosztümök egytől-egyig e kor ruházatát tüntették fel. Boldog volt, kinek ruhájához legalább egy darab százados kelme, vagy dísz járulhatott. Már hónapokkal azelőtt küldték Párisba az ilyen régi kelmét, hogy hozzá hasonlót szőjjenek.

A Felsőleges asszony, a királyné ruhája, Tökölyi Éva egy régi képe után készült.

Később fájdalom, a rokokó divat egészen kiszorította a magyar viseletet, de azért jótékony hatása annak a kornak is

volt, amennyiben az izlést fejlesztette. A nemzeti élet újra ébredésével egy pillanatra ismét fellendült a szép magyar viselet, de nem volt maradandó, mert a kényelemért, mit a franczia nemzetközi viselet biztosít, még a férfiak is feláldozták a szép daliás viseletet.

A millenniumiünnep díszmenete, hol a magyar öltözék pazar pompája tárul elénk, újabb reményt kelt bennünk arra nézve, hogy a magyar viselet megint felújul.

Hadrik Etelka.

Mirza Schaffy.

*Ha egykoron az éden kapujánál
A jámborok nagy ser'ge összegyűl
S a mindenünnen összejött nép ott áll
Kétség s remény közt türelmetlenül,*

*Magam leszek közöttük, jó magam csak,
Kit nem gyötör a kétség s félelem,
Hisz általad — szép kedvesem — az éden
Már itt a földön megnyílt énnemem,*

Maróthi János.

pénzügyőrök megvizsgálták podgyászainkat. Egy negyed órai várakozás után átszálltunk a bajor pályára. Hosszu, közepen végig járható waggonokba.

El is indultunk csakhamar, elhagyva most már Austriát is.

Éjjeli utitársainktól elmaradtunk, egész új német társaságba kerültünk. Utközben egy gráci orvossal és egy bécsi tanárral ismerkedtünk meg.

A táj sik és egyhangu volt mindenfelé. Rétek, kaszálók, erdők gyorsan vonta el szemünk előtt. Minden 20-25 percnyi út után egy-egy kis falut láttunk, néhány sor házzal és közepén kis templommal.

Déli egy órakor feltűntek a láthatáron München tornyai és az óriási Bavária szobor. A bajor főváros lapályon fekszik.

Egy negyed óra mulva berobogtunk a müncheni nagy központi pályaudvarba, mely tele volt mindenféle állványokkal, mert épen tatarozás alatt állott.

Münchenben egy órai szünetünk lévén, a vasuti étteremben egy egész sereg utas közt a mennyre lehetett gyorsan megebedeltünk s az után egy rövid sétát tettünk a városba vezető széles Bahuhofstrassén.

Szép nagy épületek húzódnak végig e hosszú uton. Lóvasuti kocsik, omnibuszok és bérkocsik igyekeztek a vaspálya felé, gyalog utasok is, köztük néhány egyenruhás „student” sietve haladtak el mellettünk nagy bóröndeikkel az indóház felé.

Csakhamar visszafordultunk mi is, mert a pályaudvar felől harangjelzés hlyott.

A szép bajor fővárost csak a visszautazás alkalmával láthattuk bővebben.

Két óra után tovább folytattuk utunkat.

A hosszú coupéban élénk társalgás folyt, Münchenben sokan szálltak fel vonatunkra, éltesebb urak családostól és fiatal emberek. Többekkel meg is ismerkedtünk, már előre tudakozódva a müncheni nevezetességekről.

Sok állomást érintettünk, ezek mind kisebb városok voltak. A tájék jó darabig még mindig lapály és egyhangu volt. Éstefelé midőn már Sveiczhoz közeledünk, hirtelen változott a táj, még pedig meglepő szépre. Hegyes vidéken jártunk. Néhol oly magas hegyek mellett haladtunk el, hogy a waggonból kihajolya is alig lehetett azok csücsalt megpillantani. Csak az volt a kár, hogy e tájat már félhomályban láttuk az estszürkületnél.

Vasárnap lévén, délután majdnem valamennyi állomáson sok köznép volt, ünnepi öltönyökben. Jó kedvűen sörözve nézték a vonatokat.

Egy állomáson, hol lövész ünnep volt, sok vig honpolgárt láttunk. Az állomási épület fel volt lobogóva és lövész jelvényekkel diszitve. A dallok szövegéből mit sem vehettünk ki, (mert a bajoroknak sajátságos kiejtésük van,) a dallam az igen egyszerű volt.

A bajorok majdnem mind vaskos emberek, mi a sör tápláló erejének tulajdonítható. Különbén egyszerű, de jó indulatu népnek látszanak lenni.

Éjjeli 11 óra felé egy hosszú fahidron robogtunk be a lindau állomásra.

Már jóval előbb kezdett az eső cse-

peregni, mikor Lindauban — hol az éjtölteni szándékoztunk — kiszálltunk, zuhogó zápor mosta szét a társaságot, mindenki szaladt tető alá.

Egy közeli szállodában a „Hotel Reutemann”-ban kaptunk nagy nehezen szobát, a második emeleten.

Másnapra a zivatar után gyönyörű idő lett.

Első teendőnk volt az ablakhoz sietni, hogy hol vagyunk tulajdonkép.

Meglepő szép látvány tárult elénk: előttünk a nagy bódeni tó sötétzöld vízzel, a kikötőn számos munkás tevékeny dologban és a háttérben az óriási havasok teljes pompájukban.

Alig birtunk elfordulni e gyönyörű tájképről. De azután siettünk le a már integető utitársakhoz és egy fél óráig jártunk keltünk az utcaikon és a kikötőben.

Lindau egy sziget a bódeni tóban, régi kereskedelmi város. Igen szép molója van, a bejárat egyik sarkán egy nagy világító torony emelkedik, a másik sarkán pedig magas talapzaton egy kő oroszlán.

A kikötőtől nem messze van egy a tóra néző-téren II. Miksa bajor király szobra, tovább pedig egy régi nagy négyszögletű kőtorony, mely még a rómaiak idejéből származik.

Lindau utcáin járva, nagyon sok ódon épület tűnt fel. Látni, hogy itt a hajózás és kereskedelem régi idők óta üzetik s a jómóduvá vált polgárság kényelmes és tekintélyes otthonokat emelt. Sok régi patricius házakat lehet látni, magas tetőzettel, ablakos erkélyekkel, cizfrázatokkal és nagy kapukkal. A városháza is igen régi épület.

E század elején Lindau, vagy másnép a „Német-Velence,” bajor fenhatóság alá került, azóta kezd ujhlól emelkedni. Kikötőt építették, világító tornyot, szobrokat emeltek, fürdőket rendeztek be, sétányok, szállodák, kertek, nyaralók támadtak, a vaspályát bevezették a szigetre; egyik hajó a másik után készült a gyárakban, úgy hogy jelenleg Lindau nem csak élénk kereskedő hely, de kedvencz fürdő és nyaraló hely is. (folyt. köv.)

Millenium.

A lókiállítás berekesztése. A nyolcz napon át tartott lókiállítás kedden berekesztetett. Nevezett kiállítás eredménye, ha minden tekintetben nem is volt kielégítő, elég sikeresnek és tanulságosnak mondható. A berekesztés minden ünnepélyesség nélkül ment végbe. Pénteken megnyílt az első juh-és szarvasmarha-kiállítás, mely sikerültebb az előbbinél.

A sajtó-pavillon megnyitása. A sajtó számára épült díszes pavillont kedden adta át a kiállítás vezetősége a munkásainak. *Dániel* Ernő kereskedelemügyi miniszter szép beszéddel adta át a sajtó képviselőinek a pavillont. A sajtó nevében *Rákosi* Jenő az „Otthon” elnöke köszönte meg a díszes hajlékot.

A történelmi kiállítás egyházi részébe e napokban megint érkezett két kincs. Az egyiket, egy 1475-ben készült gyöngyörű keresztelő medenczét a besztercebányai egyházi szék küldötte, a másikat, egy gót stílu XV. századbéli ezüst Urmutatót a szendrői rom. kath. plébánia templom.

Az ezredéves kiállítás mintegy 290 épületei közt tagadhatatlanul a legoriginálisabb a Mauthner Ödön budapesti magkereskedő pavillonja. Ez olyan eredeti, a minőt semmiféle világkiállításon még nem láttunk. Látni kell azt a sajátságos vadregényes külsejű épületet, mely vakolat helyett egész összességében fakéreggel van borítva. A közeledőt már száz lépésről a díszes kis benyillókert remek tökéletességű virágainak kellemes illatárja fogadja, de csak közelebb érve észleli, hogy az ebben a pavillonban és előtte folyton tolongó néparadattól vajmi nehéz a pavillonba bejutni. Benn a pavillonban látjuk a szakavatott rendező kéz művét; magvak kristályüveg tartókba rendezve s minden konyhakerti és virágmag-fajta mellett ragyogó színekben festett természetű ábráját, majd üvegszekrényekbe helyezett frappáns hűségű, természetes nagyságu termények modelljeit. A páratlan tökéletességű és tisztaságu gazdasági magvak egyetemben a természetben csoportosított növényekkel, valamint az ezen pavillonban kiállított ritkább magvak gyűjteménye méltó tanulmánytárgyai a gazdának, kertésznek és a természet kedvelőjének egyaránt.

H i r e k.

— **Hymen** Vajda Ferencz 20-ik honvédezredbeli főhadnagy eljegyezte a Drávavidék egyik szépségét, Humor Mariska kisasszonyt, néhai Humor István tanítónak leányát, Humor Gábor háromfai plebános ur kedves, szeretetreméltó hugát. Gratulálunk!

— **A barcsi iparos testület által rendezendő milleniumi emlék-ünnep** e hó 24-én, azaz pünkösdi vasárnapján lesz, mely iránt már általánosan nagy az érdeklődés úgy Bareson, mint a vidéken. A népmulatság Barestelepen, a „Garni szálloda” kerthelyiségében tartatik meg.

Emlékkő Tarnóczán. Méltóságos gr. Széchenyi Ferencz, hazánk ezeréves főmállásának emlékére szép emlékkövet állítat fel Tarnóczán e hó 17-én, vasárnap, ugyanakkor az összes eselédeinek majálist rendeztet a nemesszivü gróf.

— **A visontai műkedvelők barcstelepen.** Barcstelepi színházunk hosszú esendjét f. hó 9-én a „Falurossza” szindarab előadása szakította meg pár órára, mely szindarabot visontai földművesek és földművesnők adták elő, tervbe vett kiállításra felutazásuk költségeinek fedezése céljából. Közönségünk — tekintve a célt és hogy lássa, mit is tudnak a mi visontai polgártársaink — pártolta a műkedvelőket, úgyszólván özönlött a színházba, a pénztárt valóságos ostrom alá vette, zsufozásig megtelt a színház. A tagok derekasan megállták helyöket, szerepeiket jól tudták s az előttök szokatlan nagy közönség nem hozta egyiket sem zavarba, sőt voltak, kik kissé otthoniasan érezték magukat a szinpad deszkáin, különösen Gonosz Pista bakter (Füle István) elég jó dialektussal adta a furfangos falusi bakter szerepét, gyakran megkacagtatva a közönséget. Az előadás 80 forint tiszta jövedelmet hozott a tagoknak.

— **Kaposváron** kedden megyei közgyűlés volt szolgabíró választással egybekötve, mely alkalommal Plachner Sándor

választatott meg Sárközi Titusz ellenében 43 szavazat többséggel, Lengyeltotiba.

— **A „Zalai Közlöny“ szerkesztését** Bátorfi Lajos elhalálozása folytán ifj. Wajdics József vette át. Kivánjuk, hogy a lap új szerkesztője sok szerencsével vezesse a lap szerkesztését.

— **Vesztett kutya Babócsán.** A mult napokban vestett kutya barangolt Babócsa utcáin s több kutyát megmart s e miatt sok családnak agyonlőtték a kutyáját. Beszélük, hogy a vestett kutya a közeli Lóka pusztára is kiszaladt s ott egy tehenet őrző béres leánynak rohant, de mielőtt megharaphatta volna, a tehen a leány védelmére kelt, szarvával döfte a vestett kutyát s a kutya azután ott hagyta a leányt és a tehennek rohant azt több helyen meg is harapta s most a szegény béres család a javas asszony ókuszpókusaival vél segíteni a bajon, hogy tehenkéjén ki ne törjön a vestettség.

— **Szerencsétlenség a zákányi állomáson.** Zákányi levelezőnk írja: borzasztó halállal mult ki e hó 9-én reggel Kohlmann István 19 éves állomás felvi-

gyázó, ki oly szerencsétlenül került a vonat alá, hogy fejét a kerék egészen levágta a nyakról és a testet tovább húzta, úgy hogy öt részben szedték össze a szerencsétlen fiatal ember tetemét. A vizsgálatot már megindították, hogy terhel-e valakit ezen irtózatos halálért a felelősség.

**Az aranyosi bérnökségnél
200 erdei öl idei vágás
SZÉP HASÁB NYIRFA**

egészben vagy részben is
a helyszinén eladó.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni a bérnökségnél Aranyos pusztán.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára . .	reggel	6 óra	30	percz.
"	délelőtt	11 "	05	"
"	este	8 "	55	"

Pécs — Szigetvárra

"	reggel	7 "	32	"
"	délután	5 "	16	"
Pákráczára . .	reggel	8 "	16	"
"	este	5 "	18	"
Somogy-Szobra	reggel	5 "	7	"
"	délután	2 "	15	"

Barosra érkezik:

Kanizsáról . .	reggel	7 óra	21	percz.
"	délután	4 "	45	"

Pécs — Szigetvárról

"	délelőtt	10 "	40	"
"	este	8 "	39	"
Pákráczról . .	délelőtt	10 "	45	"
"	este	8 "	05	"
Somogy-Szobbról	délután	1 "	30	"
"	este	8 "	10	"

Őzv. Habianac Augusztiné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.

B A R C S O N.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére**

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

